ATEŞ BAHÇELERİ

Cengizhan Orakçı

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1602
EDEBÎ ESERLER: 837

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 49269

ISBN: 978-625-408-011-1

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

1.Basım: 1997, Mağara Kitapları
2. BASIM

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Göktürk Ömer Çakır

Kapak Tasarımı: Mehmet S. Fidancı

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: İMAK OFSET BASIM YAYIN SAN. VE TIC. LTD. ŞTI.
Akçaburgaz Mah. 137. Sok.No: 12 Esenyurt / İstanbul / TÜRKİYE
Sertifika Numarası: 45523 Tel: (0212) 444 62 18

İstanbul- 2021

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Cengizhan Orakçı: 1965'te Sivas Gürün'de doğdu. Metin yazarlığı, danışmanlık, dergicilik, cemiyetçilik, yayıncılık ve eğitimcilik gibi alanlarda çalıştı. Çeşitli yayınevlerinde yayın yönetmenliği yaptı. İlk şiir kitabı *Ateş Bahçeleri* 1997'de yayımlandı. Diğer kitapları *Zamansız Sipahi* 2013'te, *Acıdan Siyah* 2017'de, *Fotoğrafta Çirkin Çıkan* ise 2020'de çıktı. Şiirleri ve yazıları birçok dergide yayımlandı, yayımlanmaya devam ediyor. Uzun yıllar Ankara'da yaşadı, ardından İstanbul'a yerleşti. Bir oğul babasıdır.

İÇİNDEKİLER

ateş bahçeleri

•

muhayyelat • 11

yazma • 14

zamanın bitirdiği • 16

sisler • 19

söz telafileri • 22

bilici • 25

ses düşümleri • 34

geçiş • 37

göndermeler • 39

galib • 43

sufi • 45

taş kesilme anları • 48

•

ve cem

•

gurbet muhtevası • 53

•

kimlik • 56

•

veda'lar • 59

•

terk-i diyar • 63

Gül âteş gülbün âteş gülşen âteş cûybâr âteş
Semender-tıynetân-ı aşka bestir lâlezâr âteş

Şeyh Galib

ATEŞ BAHÇELERİ

muhayyelat

Biz ki kaçak
konar göçerleriz
iskân edilmemiş
hüzündür aşiretimiz

Simyası kayıp zamanın
aynasında kaldık, görünmez
bizde suret, cismimiz
hayal hükmünce işaret

İnciler en çok suya yakışır
dil artık sussa güneşin altında
dese şair ve sırrolsa
sözün çölünde

Elimizde kızgın kum
remil bahsince geceler
açılmamaya dair

Hayalhanemiz yandıkça
canlanan efsane
eğirilmiş sesiyle
hangi kitaba emanet

En çok şehir
habersiz kendinden
hikâyesi hazin
okunmamış henüz

Biz ki kaçak
konar göçerleriz
iskân edilmemiş
hüzündür aşiretimiz

yazma

Suları geçtik ıslak saçlar
bir ömür kapılar aç kapa
kâğıt ve kalem söylenceleri
çöle uğrayan oldum
çöle durağan bitki

Sebebimdir kitapta yazar
şimdi söylemesem sonra
yazma işte-okunacak mı
giysisi pörsümüş ama ceylan
derisinden amber kokardı

İzim olmayacak kapaklarda
toza belenmişti üfledimdi
gece laciverdî idi
ben daha hüzün bile
değildim yüzünde aynaların

Biz kehribardık-kardeştik
dallarda tünemiş yeşil
yazmalar içre incelmiş

Ben oydum işte oydum içimde
benzerlerim yokken

zamanın bitirdiği

Kalbimdeki yolları uykulara yatırıyorum
yorgun bir güvercin düşüyor elime
su artık bildik sesini tüketti
üşümek bir mevsimlik değil, diyorlar